

בְּהַרְבֵּי אֲבוֹתֵינוּ

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד...

פניני הלכה

נמצא בעמוד השני

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

שאו את ראש וגו' (במדבר א. ב)

כתב מוהר"ר חיים כסאר זצ"ל בחיבורו 'קיץ המזבח' וז"ל: במדרש, סמך הכתוב שאו את ראש וגו' לאלה המצוות וגו' בה סיני, ללמד שלא זכו ישראל לקבל את התורה אלא בשביל היוחסין שלהן, עכ"ל. והטעם, שמעלת היוחסין גדולה היא ומביאה לידי קדושה וטהרה לאדם, וסימנם מה שאמרו חז"ל ביישנים רחמנים גומ"ח, דאם יש בהן ג' סימנים אלו בודאי שהן מזרעו של אברהם אע"ה, וכמו שמצינו גבי הגבעונים שראה דוד המע"ה שאין בהן ג' סימנים הללו וגזר עליהם שלא יבואו בקהל, שנאמר והגבעונים לא מבניי המה.

ולפיכך האדם המשכיל ישא אשה הוגנת לו בכדי שיזכה לזרע טוב והגון הנאמר בו זרע יעבדנו יסופר לה' לדור. לפי שכל הנושא אשה שאינה הוגנת לו גורם לעצמו כמה רעות רח"ל כמו שאמרו בר"פ עשרה יוחסין. ועוד אמרו שם כל הנושא אשה שאינה הוגנת לו כשהקב"ה מעיד על השבטים אין מעיד עליו, שנאמר ששם עלו שבטים שבטיי עדות לישראל וגו', אימתי תהיה עדות לישראל, בזמן שהשבטים שבטיי, וכשהקב"ה משרה שכנינו אין משרה אותה אלא על משפחות המיוחסות שבישראל, שנאמר בעת ההיא נאם ה' אהיה לאלדיים לכל משפחות ישראל. ולפיכך לא נבחרו הכהנים והלוים לעבודת המקדש והסנהדרין להורות לעם אלא המיוחסים שבישראל שיש להם זכות אבות. עכ"ל.

למדנו שראשית הצלחת האדם היא בניית ביתו (נישואיו) שאם נושא אשה שאינה הוגנת לו, אין שכנה עמו וממילא לא יצליח בחייו, וע"כ שלא יתפלא מדוע אינו מצליח בחינוך ילדיו, צא וראה מה עלה בגורל דוד המלך ע"ה שאבשלום בנו יצא ומרד בו בריש גלי ועשה לו רעות רבות כידוע, וכ"ז מפני שהיה בן של יפת תואר כמובא במדרשים.

מזה בין נבין מדוע היום רבו הקלקולים הן בין הזוגות והן בילדים עצמם .... וזאת מפני שרבים מהן מקיימים בעצמם "כי היא ישרה בעיניי" ואמרו חכמים (סוטה טו) שמשון הלך אחר עיניו לפיכך נקרו פלשתים את עיניו שנאמר (שופטים טו. כא) ויאחזוהו פלשתים וינקרו את עיניו. ע"כ. משא"כ כאשר אדם, ראשית יבין אל לבו לבדוק ולבחור את ההוגנת לו, לא יגיע לטעות בעיניו, וכמו שכתוב (במדבר טו. טז) ו'לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם', אם הלב מבין לא לתור, ממילא העינים לא יחטאו.

עוד למדנו שגם עם זאת שעם ישראל הוא העם הנבחר והמיוחס, גם בו יש את היותר מיוחסים מאחיהם, וכל זאת גרמו להם מעשיהם. כמובא בגמרא (סוטה יא:) על שפרה ופועה (שמות א. כא) ז'יהי כי יראו המילדות את האלדיים ויעש להם בתים, רב ושמואל, חד אמר בתי כהונה ולויה, וחד אמר בתי מלכות. וכן הסנהדרין נבחרו לפי מעשיהם הטובים כמפורש בפסוקים. וכבר אמרה הגמרא (יומא עב:) א"ר יוחנן, שלשה זירים הן, של מזבח ושל ארון ושל שלחן. של מזבח זכה אהרן ונטלו. של שלחן זכה דוד ונטלו. של ארון (תורה) עדיין מונח הוא כל הרוצה ליקח יבא ויקח, ע"כ. והרמב"ם פסק בהלכות שמיטה ויובל (פי"ג ה"ה) ו'לא שָׁבַט לְוִי בְּלֶבֶד אֶלָּא כָּל אִישׁ וְאִישׁ מִכָּל בָּאֵי הָעוֹלָם אֲשֶׁר נִדְבָה רִחוּ אוֹתוֹ וְהִבִּינוּ מִדְּעוֹ לְהַבְדִּיל לְעַמְד לְפָנָי ה' לְשִׁרְתוֹ וְלַעֲבֹדוֹ לְדַעַת אֶת ה' וְהַלֵּךְ יִשָּׂר כְּמוֹ שֶׁעָשָׂהוּ הָאֱלֹדִים וּפְרָק מֵעַל צְנֹאָרוֹ עַל הַחֲשׂוֹנוֹת הַרְבִּים אֲשֶׁר בָּקְשׂוּ בְּנֵי הָאָדָם הַרִי זֶה נִתְקַדֵּשׁ קִדְשִׁים וְיִהְיֶה ה' חֵלְקוֹ וְנַחַלְתּוֹ לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים וְיִזְכֶּה לוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה דְּבַר הַמְּסַפֵּיק לוֹ כְּמוֹ שֶׁזָּכָה לְפָנָיו לְלוּיִם. הַרִי דָּוִד עָלָיו הַשְּׁלוֹם אוֹמֵר (תהלים טו. ה) ה' מִנֵּת חֵלְקִי וְכוּסִי אֶתָּה תוֹמֵךְ גִּרְלִי. עכ"ל.

ונמצינו למדים שמעלת האדם נקבעת לפי עמלו והשקעתו והוא יסוד שצריך להשריש בילדים שידעו שהכל תלוי בהם ובדרך כלל הכל הולך אחר ההתחלה, ר"ל, קשה להגיע להישגים גדולים אם האדם לא נבנה היטב בראשיתו, אא"כ הוא חכם ופקח מאוד או שהרבה בתפילה לפני קונו כר"ע שהיה עם הארץ שאפי" קראו וכתוב לא ידע. אלא שהרבה בתפילה ולאחר כמה וכמה שנים נפתח לבו לתורה כארי [יעוין באורך בספר "חיי אושר"]. ולכן עמל האדם בקטנותו מגדלו לעתיד לבוא.

יתגדך משפע בריכה העליונה, האיש היקר אך צנוע ונחבא, עושה רבות למען הת"ת, ואף בשעות לא שעות משעות היממה, ה"ה אהד נהרי הי"ו. יה"ר שיריבה זרעו כנכבי שמיא, ויראה כלם מגדולי הדור הגא, מאיריכים ימים ושנים מתוך גריאות איתנה ואושר ועושר ושמחה מאירה על הפנים, אכ"ר

חכמי תימן

הרב יחיא בן אהרן דנוך זצ"ל נולד בשנת ה'תרמ"ז בעיר שיבאם. בצעירותו עבר לגור בצנעא ותורתו ספג משם. הוסמך ע"י הרב הראשי הרב יחיא יצחק הלוי. שימש כרבה של בית הכנסת 'גרשי'. עלה לארץ בשנת ה'תש"ו. התגורר בת"א בשכונת רמת החייל ושימש כרבה של בית הכנסת הרמב"ם. נפטר בניסן ה'תשל"ח. תנצב"ה.

עוגה שעשתה אמא לרגל הסיום

התודה... הברכה...

לאמהות היקרות והמסובדות, אשר מעמל ידיהן אנו מרפות ולסיומי פרשיות ומסכתות משניות, מאכלים טעימים מוכתרת ועוגות חן אופיות, ואף עתה לערב אמהות טורה מידיהן אנו חוסכות, והכינו ברוב טעם מאכלים וקינוחים ממינים שונים, בסידור ועריכה מדהים, לכבוד סעודת ר"ח סיון חודש שניתנה בו התורה. יה"ר שיתמלא כל משאלות לבן לטובה, אכ"ר

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: e0504150896@gmail.com

תפארת בנים

תלמידי כיתה ג' חגגו סיום פרשת וישב. ותלמידי כיתות ו' ו-ז' חגגו סיומי משניות מסכתות מעשר ומעשר עני. יה"ר שיזכו כולם לכרך על גמרה של תורה

מתלמידי הגנים בתפילה

השבוע התקיים ערב אמהות לכלל אמהות ת"ת עטרת חיים, אשר נפתח בסעודה דשונה לכבוד ר"ח סיון. לאחמ"כ נשאה דברים רכות הגנים גבי נהרי תחי'. ולאחמ"כ התקיימו שירי נשמה והתעלות עם גבי מעברי תחי', ותפילת השלי"ה ברב עם. בערב זה הוקרן לאמהות על מסך ענק את ילדיהן פרי טיפוחיהן בחיי היום יום בזמן שהותם בת"ת... לראות ולבכות מהתרגשות...

יכורכו הידיים... הכנת המאכלים והקינוחים והללוה אליהן, הן האמהות היקרות אשר לא חוסכות...

בדרכיהם אתהלך...

ישועת ה' כהרף עין (ה"ה)

ואותם ארבעת הסריסים רואי פני המלך פחדו ויראו לנפשותם, על כי היתה הרעה מהם. ויהי להם פחד ומורא בלבבם כל ימי חייהם, ויתן להם ה' חולי הצרעת בלשון ערב גדמאן, ויחתכו אצבעות ידיהם ורגליהם, וכל גופן מלא שחין אבעבועות. ויהיו לשמה למשל ולשנינה, ויהיו כלואים בביתם מן הלעג השאננים הבוז לגאיונים. והקאצי הכהו ה' בסגורים ונתעוררו עיניו, לא יוכל לראות עד יום מותו.

הקמת שכונת היהודים וכל האומות נתקבצו וימליכו עליהם למלך את בן דודו מזרע המלוכה, עז אלדין שמו. ויאמר להם, דעו כי אחרי עשה אלהים את כל זאת והכחיד את כל זרע המלוכה, עתה השמרו לכם מהם ואל תתגרו בהם ואל תדברו עמהם מטוב עד רע, ולא תדרשו שלומם וטובתם כל ימיכם לעולם. וזאת עשו להם, הוציאו מחוץ לחומה פי קאע אלסמע, ויבנו להם שם בתים וישבו שם, וידינו אל תהי בם, כי די מה שהיה.

ויגרש את היהודים מן אלסאילה, וישכנו פי קאע אלסמע (פי ביר אלעזב), ויקראו לו קאע אליהוד עד היום הזה. ויהודי אחד המיר דתו מקדסוה, ויבא ויגד לרבנים את כל מעשה ה' הגדול והנורא אשר עשה לישראל, ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר.

(עד כאן לשון מוהר"ר מנחם בכמהר"ר יוסף אלחאצרי נע"ג). (קרא הדורות' הוצאת נסח תימן עמ' -)

לזש"ק יובל בן דוד ורות בת זכריה
לזש"ק שלום בן יעקב ומירב טליה בת מנשה

מחידושי רבותינו

עניינים בזמן קריאת התורה
מרב הגר"י רצאבי שליט"א

מתוך שו"ת עולת יצחק ח"ג סי ק"ז אות א' ד"ה והאיי
האיי טעמא דניתנה תורה באימה וביראה, היינו מדכתיב (שמות י"ט, ט"ז) ויחרד כל העם
(שם כ, ט"ז) וירא העם וינועו, כמו שפירש בקרבן העדה על הירושלמי שם. ואם תאמר מאי
איכפת לך השתא בעת נתינתה, העיקר הוא עת הקריאה, י"ל כדי שזכור בכך מעמד הר סיני, ר"ל
שידמה האדם בדעתו מעמד קריאת ספר התורה כמעמד קבלת התורה בהר סיני. וכעין זה איתא התם
בעץ חיים דף ס"ד ע"א והובא בפסקי מהרי"ץ דף ת"מ סעיף כ"ב, המכוין באותה שעה ותהיינה אזניו
פקוחות וקשובות ועיניו פקוחות לספר התורה, מעלין לו כאילו קיבלה מהר סיני. מהרש"א (דהיינו מה"ר
שמואל אוזיידא) פרק ד' דאבות בשם הוזהר עכ"ל, והוא בזהו ויקהל דף ר"ו ע"א. עוד איתא התם
בעץ חיים דף ס"ד ע"ב והובא בפסקי מהרי"ץ דף תנ"ד סעיף ל"ה, השומע מפי קורא, כשומע מפי משה
יעו"ש. ומ"ש הוא עצמו בעץ חיים סדר שחרית דחג השבועות דף מ"ו ע"ב בשם חמדת ימים, בעת
קריאת ספר התורה יהיו אזני כל העם אל ספר התורה באימה ויראה, מעין דוגמת מעמד הר סיני ע"כ,
דמשמע דוקא התם, ומדבריו דלעיל משמע בכל קריאת ספר התורה שתהיה ואפילו בימות החול, צריך
לומר דמכל"מקום בשבועות יש להקפיד יותר, לפי שהוא זמן מתן תורתנו. וכשעיינתי בחמדת ימים שממנו המקור, והוא בפרק
ג' ד"ה ובעת, ראיתי שהוסיף מיד לאחר מכן שיש לעמוד ביום חג השבועות בעת קריאת עשרת הדברות מעין דוגמת קבלתם
בסיני, ושכן נהג מורו וקהל עדתו יעו"ש, ומהרי"ץ השמיט זאת לפי שאין מנהגינו כן וכמ"ש בס"ד בשלחן ערוך המקוצר הלכות
קריאת ספר התורה סימן כ"ב סוף סעיף י"א. ומבואר בתשובות הרמב"ם סימן רס"ג שצריך למנוע העומדים אז, מפני תרעומת
המינים, דהיינו כדי שלא יאמרו שיש יתרון לעשרת הדברות על שאר התורה, וכמ"ש בס"ד בבארות יצחק על פסקי מהרי"ץ שם
דף תנ"ז ס"ק כ"ט ד"ה וכמו ולכן לא הביא אלא מ"ש החמדת ימים מיד לאחר עניין זה לגבי ההפטרות במעשה מרכבה יעו"ש.
ובנפלאות מתורתך פרשת כי תשא על פסוק ויאמר משה אל אהרן ד"ה עוד, הבאנו בס"ד שהתיבה שעל-גבה מניחים
ספר התורה, דומה להר סיני. והספר התורה, להקב"ה. והחזן, למשה רבינו. והמטפחות, לרקיעים וכו' יעו"ש. ובפרשת כי תשא על
פסוק וחג שבועות תעשה לך ד"ה ואתי. ובשירה של"מהרש"ש זע"א אהבת יום שבת איתא, הדר מעמד סיני לעמי מורשה וכו'
ושבעה מעמדות כיום ההגשה, ופירש במשכיל שיר ידידות שכונתו על שעת קריאת ספר התורה שחרית, שהוא דוגמת מעמד הר
סיני שהיה אז בשחרית שלשבת. ואמר, שעדיין אותו מעמד והדרו, לנו מורשה עד היום כשקורין שבעה גוברי בספר התורה, שהם
כנגד שבעה קולות שהיו בסיני יעו"ש:

פתרונות לפרשת בהר בחקתי'
אחודה חידה! כאשר הפרשיות
מחוברות תחילת הפרשה 'בהר סיני'
וסוף הפרשה 'בהר סיני'.
הזוכה בהגרלה: מי שהכל שלו.
מי בתמונה: טרם נפתרה!

מ"ה הבכור, האב או בנו,
הפסיק יפסוק ויורם טעמו
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?
לומר דמכל"מקום בשבועות יש להקפיד יותר, לפי שהוא זמן מתן תורתנו. וכשעיינתי בחמדת ימים שממנו המקור, והוא בפרק
ג' ד"ה ובעת, ראיתי שהוסיף מיד לאחר מכן שיש לעמוד ביום חג השבועות בעת קריאת עשרת הדברות מעין דוגמת קבלתם
בסיני, ושכן נהג מורו וקהל עדתו יעו"ש, ומהרי"ץ השמיט זאת לפי שאין מנהגינו כן וכמ"ש בס"ד בשלחן ערוך המקוצר הלכות
קריאת ספר התורה סימן כ"ב סוף סעיף י"א. ומבואר בתשובות הרמב"ם סימן רס"ג שצריך למנוע העומדים אז, מפני תרעומת
המינים, דהיינו כדי שלא יאמרו שיש יתרון לעשרת הדברות על שאר התורה, וכמ"ש בס"ד בבארות יצחק על פסקי מהרי"ץ שם
דף תנ"ז ס"ק כ"ט ד"ה וכמו ולכן לא הביא אלא מ"ש החמדת ימים מיד לאחר עניין זה לגבי ההפטרות במעשה מרכבה יעו"ש.
ובנפלאות מתורתך פרשת כי תשא על פסוק ויאמר משה אל אהרן ד"ה עוד, הבאנו בס"ד שהתיבה שעל-גבה מניחים
ספר התורה, דומה להר סיני. והספר התורה, להקב"ה. והחזן, למשה רבינו. והמטפחות, לרקיעים וכו' יעו"ש. ובפרשת כי תשא על
פסוק וחג שבועות תעשה לך ד"ה ואתי. ובשירה של"מהרש"ש זע"א אהבת יום שבת איתא, הדר מעמד סיני לעמי מורשה וכו'
ושבעה מעמדות כיום ההגשה, ופירש במשכיל שיר ידידות שכונתו על שעת קריאת ספר התורה שחרית, שהוא דוגמת מעמד הר
סיני שהיה אז בשחרית שלשבת. ואמר, שעדיין אותו מעמד והדרו, לנו מורשה עד היום כשקורין שבעה גוברי בספר התורה, שהם
כנגד שבעה קולות שהיו בסיני יעו"ש:

לרפואת
הרה"ג יחיאל בן יוסף גרפי בשכחע"י

מהליכות אבותינו

טעם נחמד למנהג
שנהגו בקהילת רדאע
מובא בסידור 'שיח שפתותינו' (שאמי) עמ' קס"ב
בוה"ל: וטוב עשה אדוני זקני מוה"ר יסע"ם ובנו
דודי הרב יבי"ע אחריו זצ"ל. שנהגו לקרא את
סדר המצות בליל חג השבועות של מוה"ר הנשר
הגדול בעל היד החזקה הרמבמו"ל, כפי שהם
מסודרים בספרו ספר המצות. ונמצא שאומרים
שלוש פעמים תרי"ג בחג השבועות. שהוא בחודש
השלישי [אייר]. שבו ניתן שלישי [תורה נביאים
כתובים]. לעם שלישי [וכהן לוי ישראל]. ע"י
שלישי [אהרון מרים משה]. סעד וסמך למקרא
שכתוב, והחוט המשולש לא במהרה ינתק:

פניני הלכה

ההכנה הראויה לחג השבועות
מהרי"ץ בעץ חיים ח"ב דף מ"ג ע"ב
בערב חג השבועות צריך כל אדם להכין עצמו ולהוסיף בקדושה
ויראת ה' כל היום כדי שתמצא קדושת יום הקדוש כסא ומושב לנוח
בו כי זמן תשובה הוא על אשר חטא בכבוד התורה ויהא זריז וזוכר
להכין כל צרכי הרגל בעצמו ובכבודו בשמחה וחיבה ומה טוב לאיש
אשר יפנה לטהר עצמו לטבול במי מקוה להיותו נכון ומזומן בקדושה
וטהרה בעת הלימוד בלילה הקדושה הזאת. ובכך אחר תפלת
המנחה תהיינה רגליו קלות כאילות לילך לבית הכנסת לתפלת
ערבית בשמחה וששון ויתן את קולו קול עז לומר מזמור יקום
אלדדים וא"צ להתפלל עתה בצאת הכוכבים כדי קצת פוסקים כי זה
לא נאמר אלא דווקא לענין קידוש וסעודת י"ט להשלים מ"ט ימים
וראיה מר' אושעיה דצלי של מ"ש בשבת אע"ג דעדיין שבת גמור
הוא דלענין תפלה לא איכפת כלום עיין חמ"י ס"ד ע"ב:

- לרפואת יוסף בן משה דנין בשכחע"י
- לרפואת תומר ישראל בן יעקב ואודליה בת מנשה
- לרפואת שושנה בת יחיאל ריבי בשכחע"י
- לרפואת שירה בת נח לוי בשכחע"י

מחידושי רבותינו

לצאתם מארץ מצרים לאמר (במדבר א. א)

מושלו משל למה הדבר דומה, למלך שכעס על בנו, גזר והניחו בבית האסורים, כיון ששלמו הימים שגזר עליו, נתמלא עליו רחמים. ביקש להוציאו ולא הניחו גובר בית האסורים לצאת, מה עשה המלך, הביא עליו עשר כתות שלעושי מלחמה והכו אותו ושיכרו אותו, ואחר כך בא המלך והוציא את בנו, ונשבע לו שאינו מחזירו לבית האסורים הזה לעולם. אמר המלך מה אעשה לבני שלא יחטא, הריני מונה לו ליציאתו מבית האסורים, כדי שיוכור בית האסורים ולא יחטא, כך ישראל כשביקש הקדוש ברוך הוא להוציא ממצרים ולא הניחו פרעה לצאת, מה עשה הקדוש ברוך הוא, הביא עליו עשר מכות והוציא ממצרים, ונשבע להן שאינן חוזרין למקום זה לעולם, שנאמר לכן אמר לבני ישראל (שמות ג. י), ואין לכן אלא לשון שבועה, שנאמר ולכן נשבעתי לבית עלי (שמואל א. ג. יד). אחר כך אמר הקדוש ברוך הוא היו מונים ליציאתכם ממצרים, כלומר שאם יעברו על רצוני, יהיו עבדים לאחרים כמו שהיו עבדים במצרים, לכן נאמר לצאתם מארץ מצרים.

עשרה נסים נעשו לאבותינו בבית המקדש, לא הפילה אשה מריח בשר הקדש, ולא הסריח בשר הקדש מעולם, ולא נראה זבוב בבית המטבחים, ולא אירע קרי לכהן גדול ביום הכפורים, ולא כבו גשמים אש של עצי המערכה, ולא ניצחה הרוח את עמוד העשן, ולא נמצא פסול בעומר, ובשתי הלחם, ובלחם הפנים, עומדים צפופים ומשתחיים רווחים, ולא הזיק נחש ועקרב בירושלים מעולם, ולא אמר אדם לחברו צר לי המקום שאלין בירושלים: (אבות פ"ה מ"ה)

במשנה מס' אבות נאמר "עשרה נסים נעשו לאבותינו בבית המקדש". ואחד מהם, "לא נצחה הרוח את עמוד העשן". שהרמב"ם ע"ה פירש. שבשעת ההקרבה, היה האויר נח. וקשה, שהרי מהלשון משמע, שהיתה באה ונושבת הרוח, אך לא נצחה. וכן לא אומרים "נצח", אלא על דבר שהוא כנגדי, שאומרים פלוני "נצח" את פלוני. וזה שייך, או בדברים, או שהיה מתאבק ונצח אותו. וגם כאן, היתה הרוח נושבת כרגיל, אבל לא נצחה את עמוד העשן, וזהו הנס.

ואם אתה אומר, גם אם נאמר, שבשעת ההקרבה היה האויר נח, גם זה נס. זה לא נראה נס גלוי תמידי. אבל הואיל ותמיד היתה הרוח נושבת כרגיל, ולא נצחה את עמוד העשן, זה נס גדול, ונראה לכל תמיד. וראיתי להרב מגן ... שהעיר על זה. ופירש, שלא נצחה ממש, כדברי כל המפרשים. ועוד אפשר ללמוד, ממה שנאמר על יד זה, "ולא כבו גשמים, אש של עצי המערכה". שאי אפשר, שלא באו גשמים. אלא שלא כבו. גם בזה, היתה הרוח נושבת, כמו בכל המקומות, אלא שלא נצחה.

פירושים משלחן גבוה: עמ' ס' למהר"י אלשיך זצ"ל

ביאור פיוט אצולה

שנוהגין לאמרו לאחר הוצאת ס"ת בחג שבועות. מתוך עץ חיים למהרי"ץ זצוק"ל ח"ב דף מו ע"ב
אצולה לפנים. היא התורה דכתיב ואהיה אצלו אמן. ופירוש אצולה מן ואל אצילי בני ישראל ור"ל שהתורה שנק' אמן
היתה לפנים כלו' מקודם בכסא ערבות אלא שאח"כ לארץ נמשכה לעם בני ישראל. אי נמי אצולה ל' הפרשה והבדלה מן
ואצלתני מן הרוח כלומר שהיתה מובדלת למעלת וכן דרשו בב"ר אמן מוצנע שהיתה גנוזה בתקע"ד דורות:
ערבות. השמי שמים שבו הכסא נק' כן לפי שהם טובים ונכבדים מן כי קולך ערב (רד"ק):
בחבלי אהבות. ע"ש בחבלי אדם אמשכם בעבותות אהבה. ואמר בחבלי אהבתו שהורידה הקב"ה לישראל ברצון טוב
ואהבה לא בחבלי עגלה שמושכים אותה על כרחה:
בארזן וכו'. הכוונה שנתנה משה שהוא אביר התעודה בארון כמ"ש ויתן את העדות אל הארון:
ועזו צפנה. הקב"ה שנק' עזו כמ"ש ה' עזו וגבור:
צפנה בחדרי לבבות. שהקב"ה נתן וקבע התורה בלב ישראל שני נתתי את הורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה (ירמיה ל"א):
רביד חן נתתה. לבי אומר לי שראב"ע יסד זה הפיוט בשבת לחתן תורה ביום שמחת תורה וז"ש רביד חן דהיינו שמשבח
החתן תורה שהידר וגידל התורה ונתנה רביד חן על גרונו כענין שני רביד על גרונו:
מסיים חתמתה. דהיינו שסיים וחתם קריאת התורה ואמר בפה החלצתה דהיינו שחתם הקריאה בפה משונן בחיתוך תיבות
מן חלוצים תעברו וזהו אמרו בגשמי נדבות שאז"ל שאין טיפה נוגעת בחברתה כמו כן זה הפריד בין הדבקים. או אמר כן
ע"ש יערוף כמטר לקחי. והנה שכרו אתו ופעולתו לפניו המוני חסדים ר"ל חסדים הרבה תשלח וכו':
ובמצוק זמנים תהי לך רחובות. ע"ד מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה:
בלילך. הקדים הלילה ליום כי העוה"ז שהוא נמשל ללילה קדם וראוי להקדימו כי הוא עולם המעשה ואמר כי אורה יאירך
בצחצוח וטוהר כאור השמש בצהרים לא כאור שמש ביום המעונן אשר אורו חשוך:
שמח כי בשלה. כלומר בעבורה דהיינו התורה מן כי בשלי הסער הגדול:

- לעילוי נשמת חיים בן יחיאל נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
- דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיאל נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
- יפה בת יחיאל נהרי ע"ה, תנצב"ה

אצולה לשון
הו"ש שני-שפירושו חושש אני, מה שכיום אומרים חוששני.